

Giới thiệu Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thư.

truyện kể về cô tiểu thư họ Vương và mối tình của nàng

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thư*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: chap 1;Văn án

Nam chính thuộc về bốn tiểu thư-Nữ phụ mau tránh đường

Author:Linh Linh Khánh

bút danh:Diễm Nhi

Văn án:Trong 1 biệt thự đk thiết kế theo lối hiện đại kết hợp cổ điển ,xung quanh mọi thứ đk trang hoàng rực rỡ ,cuốn hút đôi mắt người nhìn bởi vẻ đẹp hào nhoáng,tráng lệ của những chùm đèn pha lê tinh xảo,những bức tranh thể hiện đỉnh cao của nền kiến trúc xưa và nay.Mỗi thứ trong biệt thự đều bộc lộ lối sống sa hoa .Nhìn qua ai cũng biết chúng quý giá đến nhường nào-có 1 không 2 trên đời.Không gian sống vô cùng thoáng đãng,4 bề bát ngát đều có thể ngắm bình minh,hoàng hôn.Bên ngoài biệt thự có trồng rất nhiều khóm hoa xen kẽ nhau phục vụ sở thích của các thành viên trong biệt thự.Đặc biệt chủ nhà coi người làm như 1 thành viên trong gđ.Suốt bao năm qua họ sống cùng nhau dưới 1 mái ấm,đôi khi còn như bạn người ngoài nhìn vào chẳng hay biết giữa họ đơn giản chỉ là chủ-tớ.Cứ như vậy,ngày qua tháng lại cuộc sống an nhàn ,bình yên vô cùng.Nhưng ai nào có ngờ được ,chỉ trong 1 ngày biến cố đã xảy đến.Ngọn lửa nhỏ nhoi ,cháy leo lắt chậm chậm ,chậm chậm từng chút 1 .Trong căn phòng rộng lớn với gam chủ đạo màu hồng phấn ,trên chiếc giường lớn 1 người phụ nữ độ tuổi 30 ,tuy tính khí có chút già dặn nhưng điều đó ko hề lm khuôn mặt bà già đi mà còn trẻ đẹp thêm .Dường như thanh xuân không bao giờ xoá tan vẻ trẻ trung,rạng rỡ như đoá hoa phù dung.Lòng người mẹ ấm áp vòng tay ôm 2 đứa trẻ .Bà muốn truyền sức mạnh và hơi ấm cho các con ,giọng bà hiền từ , từng chữ chỉ dịu dàng như ánh nắng mùa xuân.2 đứa trẻ ngây thơ,đôi mắt tròn xoe đắm chiều nhìn từng dòng chữ trên trang sách được lật đi lật lại,đôi tai lắng nghe mẹ kể chuyện .Tâm hồn trẻ thơ luôn mơ mộng,bay bổng với những câu chuyện mẹ thường kể,vô tư hồn nhiên chưa biết đến mai sau. 3 mẹ con họ đắm chìm, tiếp tục với những câu chuyện chưa hồi kết.Bên trong êm ả còn bên ngoài sóng gió,lửa bén nhanh vun vút ,lan rộng khắp nơi dần phá huỷ mọi sự tươi đẹp vốn có .Rồi nó cũng bén mảng đến căn phòng ,khói đen mờ mịt người mẹ vội vàng,luống cuống bế 2 đứa trẻ chạy nhanh với hy vọng kịp thoát thân.Nhưng do phát giác wa muộn màng từ trên cao 1 tấm gỗ bén lửa rơi xuống lưng bà ,người mẹ kiên cường ấy đã kiệt sức,bà ngã xuống nền đất lạnh lẽo ,đôi bàn tay run rẩy cổ với tới 2 đứa trẻ,giọng bà yếu ớt ,cố gắng từng chữ ,thanh âm ngập ngừng:

-Tiểu...u Á...i ...Tiểu...u...Đi...nh... Đi...ma...u

Bà gào to,từ đôi mắt 2 dòng lệ dài lăn trên má.Tình cảnh hết sức bi thương ,2 đứa trẻ thơ đứng nhìn mẹ nước mắt như suối ,muốn xông đến gấp phẳng ngọn lửa hung hăng,bạo tàn kia .Tiểu Đình mạnh dạn,trong lòng cậu cứu mẹ là nhiệm vụ cấp bách nhất ,không cần biết mọi thứ ra sao cậu chỉ cần có mẹ là đủ.Cậu hét to,tiếng hét non nớt mang đầy sự đau đớn đến thương tâm:

-MẸ !!! ĐỪNG SỢ ĐÌNH SẼ CỨU MẸ CHỜ CON NHÉ

Dù biển lửa to lớn đến đâu cậu cũng không màng để tâm ,chúng chẳng là gì so với tình yêu bao la của mẹ .Trước ngưỡng cửa ,từng thanh củi tẩm lửa cứ rơi liên tiếp xuống như tấm rào cản ,định lao đến thì bỗng nhiên cả người cậu bị siết chặt bởi ai đó.Cổ vùng vẫy khỏi vòng tay ấy ,càng gỡ càng chặt .Tiểu Á chứng kiến cảnh tượng đó cô cũng đau lòng lắm chứ nhưng phải nuốt hận thù vào tim .Cô nghĩ chuyện này có kẻ đứng sau sắp đặt chứ ko đơn thuần là 1 vụ hoả hoạn tầm thường trong khi mọi người đều có việc phải ra ngoài .Nhớ lại chỉ có ba mẹ con và cô giúp việc có khi nào bà ấy là thủ phạm.Đôi mắt nâu cà phê ẩn chứa sự tinh ranh,bản lĩnh đầy mình.Dù còn nhỏ nhưng 2 chị em rất thông minh,được chỉ dạy rất nhiều nên mọi thứ đều tinh thông.Từ từ tôi sẽ chơi vs bà đợi đi.Ôm chặt Đình trong tay,Tiểu Á nhẹ giọng khuyên bảo,vỗ về em trai trấn tĩnh:

-Tiểu Đình đi thôi chúng ta sẽ trả thù

Tất cả phút chốc đã tan thành tro bụi ,thảm cảnh kết thúc 2 chị em Tiểu Á đứng hồi lâu nhìn lại nơi chứa biết bao kỉ niệm 1 thời .Nơi có ánh mắt triu mến,sự dịu dàng thân thuộc của mẹ.Đi lang thang ngoài đường,từng cơn gió buốt lạnh đặc trưng của mùa đông giá rét phả vào 2 thân hình nhỏ nhắn.Trên người cả 2 chỉ mặc một bộ quần áo mỏng manh không đủ để giữ nhiệt ấm cho cơ thể.Biết đi đâu khi nhà không còn,đêm nay sẽ ở đâu đây??Đôi bụng phải lm sao???.Giọng Tiểu Đình vang lên,về mặt xụ xuống trông đến tội nghiệp:

-Chị Tiểu Á giờ sao đây?không có nhà,đồ ăn cũng ko Đình Đình đói bụng quá lại buồn ngủ nữa??hix

Em trai cô tuy khá mạnh mẽ nhưng trong hoàn cảnh này đứa trẻ yếu ớt như nó chịu sao được hưởng gì là cô.Cô ôm em,để đầu cậu ngã vào người cô.Chính cô cx ko biết phải đi đâu ,về đâu? hôm nay ăn gì?nữa là e trai.Vỗ nhẹ sống lưng Đình. Tiểu Á bắt đầu dỗ dành ,trách nhiệm của người chị thôi thúc cô phải làm gì đó để lo cho cả 2:

-Đình Đình ngoan ngủ đi ngủ dậy sẽ có đồ ăn.

Ngồi bên vệ đường đang suy tư thì 1 chiếc xe hơi màu đen bóng loáng cao cấp đỗ trước mặt. Bước xuống xe người thanh niên rào bước đến phía 2 đứa trẻ đáng thương.

Còn...

Thể loại: Ngôn tình hiện đại, H, Sủng, ngược

Ai thấy phiền, mời gỡ tag

Dân ngôn điểm danh cho nhận xét

Tự hào vì mik là dân ngôn

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thụ*. được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Chap 2

Chương 2

Từng bước chân vô cùng ngạo nghễ tạo ra sự oai phong, lẫm liệt của 1 tổng tài thực thụ. Hắn dừng bước trước mặt 2 đứa trẻ, Tiểu Ái nhìn hắn với ánh mắt chất chứa sự sợ hãi lẫn cầu cứu. Lúc này cô nhớ lời mẹ cô từng nói: “gặp người lạ phải tránh xa không được lại gần”. Cô hốt hoảng đứng lên vội vã ôm Tiểu Đình bỏ chạy. Trong đầu nghĩ ra rất nhiều trường hợp xấu có thể xảy ra. Có khi nào chú ấy là kẻ chuyên bắt cóc trẻ em bán sang Trung Quốc để kiếm tiền hay giết người rồi bán nội tạng cho bệnh viện ta. (đầu óc nữ 9 quả rất phong phú--cái này là trước kia Tiểu Ái thường xuyên đọc báo và xem thời sự). Vừa nghĩ vừa cố sức chạy thật nhanh dù chưa biết điểm dừng. Một bé gái 5 tuổi ôm theo em trai chỉ biết chạy và chạy, 1 tổng tài cao ráo đằng sau đuổi theo. Hết sức Tiểu Ái dừng ngay bên lề đường, tay xoa cái chân vì chạy hoài nên gần như muốn gãy, tổng tài kia tay vỗ vai đứa bé thờ phỉ phào chẳng kém. Mặt 2 người 1 cao lớn, 1 thấp nhỏ đều thấm mệt và đỏ hệt gà tây. Không thể chạy thêm, bắt buộc phải ngồi yên bên vệ đường nhìn hắn trong lòng còn hoài nghi. Hắn 1 tay ôm ngực hít vào, thở ra (bài học hít thở sâu) chủ động thốt ra lời, miệng chậm rãi nói:

-Ey nhóc sao nhìn thấy anh mà chạy như ma đuổi vậy bắt anh rượt đuổi này giờ mệt bỏ hơi tai rồi này

Thở dài 1 cái như để trút con mệt đang chất trong tâm can. Hắn nhìn khuôn mặt trẻ con bầu bĩnh khuôn mặt phúng phính, làn mi dày cong vút của cô rồi nở 1 nụ cười thật tươi chờ đợi câu trả lời. Cô nhìn hắn 2 người mắt đầu mắt, đôi mắt long lanh to tròn chiếu sâu vào đôi mắt hắn, chất giọng ngọt ngào trong trẻo pha lẫn sự non nớt vang lên:

-Mẹ cháu dạy không được làm quen vs người lạ, cháu sợ lắm nữa bị bắt cóc thì sao??

Đình Đình vẫn ngủ say nhưng nghe 2 tiếng nói mi tâm khẽ động dậy rồi mở mắt, cậu bật dậy nhìn chị 2 đang nói chuyện với 1 người con trai. Ngạc nhiên Đình chen lời:

-Ồ chú là ai thế? Chú là người xấu hả?

Ngay sau câu nói rất ư là ngớ ngẩn của Đình, cậu nhận ngay cái cóc đầu từ Tiểu Ái giọng lạnh lạnh:

-Ngok có ai là người xấu mà tự nhận mình là ng xấu đâu (tương tự như người điên có bao giờ nhận mình là điên đâu)

Tiểu Đình gật đầu ậm ừ:

-Ồ phải ha vậy mà em không nghĩ ra hihi

Rồi đưa tay lên xoa chỗ bị cóc bắt đầu phản bác:

-Dù sao cũng ko đk cóc đầu đau quá ah

Tiểu Ái cười ngây ngô đắc ý:

-Ủm hihi xin lỗi Đình Đình a để chị xoa cho hết đau nha

-Thôi không cần a - Cười trù nói

Mãi nói chuyện, giờ nhìn mới để ý, không giấu nổi tò mò hắn liền hỏi:

-Trời lạnh sao 2 em không ở nhà với bố mẹ mà lại lang thang ngoài đường trời lại khuya lẽ có kẻ muốn bắt cóc thì sao ?? mà bố mẹ 2 đứa đâu?

Hắn nhìn từ trên xuống dưới thấy cô mặc bộ quần áo ngủ hello kitty màu hồng nhạt mỏng manh còn cậu là bộ dead màu vàng ,môi khô tím ,vẻ mặt không tốt lắm liền bảo:

-Thôi về nhà anh rồi nói mau lên xe đi 2 em

Hắn dắt tay cô và cậu lên xe trên đường đi 2 cái miệng không ngừng ríu rít kể chuyện. Tiểu Ái mặt ỉu xiu,giọng nói thể hiện sự buồn bã:

-Baba cháu mất sớm từ khi 2 chị em chưa được sinh ra ạ cái này nghe mama kể,rồi 1 mình mama lo cho gđ mama nấu ăn là số 1 luôn cái gì cũng giỏi nên sớm trở thành chủ tịch công ti thời trang fashion.Chúng cháu và mẹ sống trong biệt thự hix nhưng nhà bị cháy mất rồi chú ơi,mama cháu không còn nữa.

Vừa nói cô vừa khóc ,vừa nhớ đến mẹ .Từng lời khiến người nghe đau xót cõi lòng thay.Bi ai đến nào ruột ,hắn đưa tay gạt đi nước mắt của cô ôm cô vào lòng an ủi:

-Ngoan nào bé con anh sẽ giúp em tìm ra chân tướng sẽ không để mẹ em chết oan,mà này anh mới 18 thôi chưa già đến nỗi cần nhận 1 tiếng”chứ”đâu nhè gọi anh thôi.Từ giờ 2 em sẽ ở với anh ,yên tâm anh không phải người xấu.

Tiểu Đình nhìn chị mà ứa nước mắt theo ,lại nghe được những gì hắn nói thật sự muốn khóc(cảm động đây mà).Trong đầu óc non nớt bỗng hiện ra 1 sáng kiến rất chi là tuyệt vời,nghĩ là lm triển khai ko ngần ngại :

-Anh ơi hay anh làm baba tụi em nhé.Em và 2 không có baba mỗi khi đi nhà trẻ hức hức chúng nó ...bất...nạt em ...hix ...em không...muốn...đâu.Anh đồng ý đi mà nha nha nha.

Tiểu Đình ngồi bên cạnh cầm tay hắn lắc qua lắc lại,vừa nói vừa khóc nức lên điệu bộ năn nỉ,nhìn hắn bằng đôi mắt cún con,ai nhìn mà ko đồng ý đk cơ chứ?

Hắn vui vẻ nhận lời vậy là từ giờ hắn không cần phải sống 1 mình trong căn nhà của mình nữa.Nó sẽ đầy ắp tiếng cười,tiếng nói trẻ thơ

Tiểu Ái lấy làm vui mừng theo nhanh chóng đổi cách xưng hô mà gọi hắn 1 tiếng”baba”,mọi hành động đều thân thiết làm ai đó vui như hội:

-Baba con là Vương Khả Ái 5 tuổi,còn đây là em trai con Vương Tuệ Đình 4 tuổi ạ gọi Tiểu Ái,Tiểu Đình là được ạ-vừa nói cô vừa chỉ về cậu

-Ừm Tiểu Ái,Tiểu Đình baba biết rồi -Hắn đáp

Đường về nhà khá xa,Cứ thế 3 người chuyện trò gần như quên cả thời gian.Không gian bao quanh là sự ấm cúng của gia đình .

End chap 2.Khá bận đăng muộn xin lỗi các độc giả

còn tiếp...đang load...

Vote nào:

Ngược:

1.Nam chính

2.Nữ phụ

3.Cả 2

4.trường hợp ngoại lệ(bí mật oy khác biệt)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thư*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: chap 3

Nam chính thuộc về bốn tiểu thư-nữ phụ mau tránh đường

chương 3

Đến nơi xe dừng tại 1 căn nhà với tông màu xanh lam rực rỡ ,bao quanh công là dàn hoa tường lan uốn lượn theo nhiều hình khác nhau trông thật đẹp mắt.Hắn là giám đốc công ti bất động sản-vừa đi học vừa quản lí công ti của gđ,kinh nghiệm đầy mình do nhiều lần va chạm đã giúp hắn không ngừng

tiến xa hơn dù là hiện tại hay tương lai. Đứng trên thương trường để vững chắc, không dễ bị dao động, người ta bắt buộc đầu óc phải linh hoạt, học hỏi nhiều thứ mới mẻ để vận dụng 1 cách phù hợp vào hoàn cảnh đang diễn ra. Và hẳn đương nhiên có bản lĩnh để tiếp thu và thực thi. Hẳn được coi là “Ông hoàng hắc đạo” 1 trong những vị doanh nhân trẻ làm “mây mưa giông bão” trên chiến trường kinh tế. Và đương nhiên có tài, có sắc hẳn cho mình cái quyền ngạo mạn đối vs những kẻ tham ô lợi lộc, chạy theo đồng tiền hấn tở thái độ khinh bỉ, chán ghét điển hình như những người phụ nữ tự nguyện leo lên giường hấn, chấp nhận làm công cụ âm giường cho hấn. Nhưng làm đàn ông hấn cũng có sự cân nhắc riêng chứ: “Đứng đắn, bản lĩnh, gây ấn tượng, mạnh mẽ...”. Không phải vì là tổng tài mà hoang phí “đốt tiền nhà táng”, 1 mình hấn, ông quân gia, cô giúp việc. Hấn thích sống trong không gian đơn giản, tự do thoải mái mà lại thanh bình nên mọi thứ hấn đều tự lên kế hoạch, mẫu mã. 2 đứa trẻ nhìn ngôi nhà mới với sự xa lạ rồi nhanh chân nhảy xuống xe chạy tốt vào trong nhà. Hấn theo sau, xe để vệ sĩ lái. Quân gia nhìn 2 đứa trẻ có chút ngạc nhiên bèn hỏi:

-Thưa cậu chủ 2 đứa bé này là ai ạ?

hấn hừm nhẹ rồi trả lời:

-Đây là con trai và con gái của tôi. Chúng rất đáng thương tôi sẽ kể ông nghe sau. Bây giờ cũng không còn sớm nữa phiền ông sắp xếp đồ ăn, phòng ngủ cho chúng.

-Dạ tôi sẽ đi làm ngay -nói oỵ ông quân ra cúi đầu, xoay bước vào nhà bếp

1 bàn ăn thịnh soạn, ngửi mùi thơm đã khiến cô và cậu thèm chầy dãi, thao tác nhanh như sợ không ăn mau sẽ bị cướp ấy. Nhìn 2 người ăn ngon lành, chống tay xuống bàn hấn ngắm nghía từng thao tác nhanh như gió được thu vào mắt hấn. 2 đứa trẻ vô tư, hồn nhiên cười đùa ăn uống chỉ cần biết bụng biểu tình và ăn là phương pháp giải toả mà ko để ý ai đó nhìn chăm chăm mik. Hấn cười, hiện hấn hạnh phúc và hấn tự hứa với lòng sẽ chăm sóc yêu thương cả 2, không thể im lặng nữa hấn ms lên tiếng, giọng ôn nhu, ấm áp lần sự cung chiêu:

-Tiểu Ái, Tiểu Đình có ngon không, lần sau baba sẽ tự tay chuẩn bị các món 2 bảo bồi thích được không??

Ái và Đình gật đầu, giờ tay tán thưởng:

-Oa được baba là nhất yêu baba!! -Cả 2 đồng thanh nói

Hấn mỉm cười, vỗ ngực tự mãn:

-Baba mà, ba cũng yêu 2 bảo bồi

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thụ*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Khoảnh khắc tuyệt vời

Chương 4 :Nam chính thuộc về bốn tiểu thụ -nữ phụ mau tránh đường

Ăn uống no nê, bụng đã căng tròn. Tiểu Ái và Tiểu Đình xoa xoa bụng nhỏ rồi theo chân bác quân gia kiêm hướng dẫn viên lên lầu. Nhận phòng xong cả 2 mất đảo quanh ngắm nghía căn phòng. 2 phòng 2 màu, 2 cách trang trí khác nhau. Phòng tiểu Ái tông chủ đạo màu kem đầu, ga giường màu trắng in hoa hồng đỏ rực rỡ đứng gu cô bé cuồng... Còn phòng của Tiểu Đình thì sao? tông màu đen huyền bí làm nền nổi bật cho ga giường hoa oải hương xen lẫn màu tím thủy chung. Cậu cực mê cách bày trí phong phú, không gian thư giãn đến xao xuyến lòng người. Làm sao có thể không tận hưởng nó đây, mọi thứ trên cả hoàn hảo. Nhanh chân 2 đứa trẻ nhảy phắt lên chiếc giường êm ái không chệ vào đâu được. Nằm xuống 2 đôi mắt nhìn lên trần nhà bằng gỗ lim công phu bóng loáng không 1 hạt bụi dù là nhỏ nhất suy nghĩ về hấn; “thật là may mắn vì 2 chị em mình có 1 baba thật tuyệt (bố là tất cả) con yêu baba con hứa sẽ làm mọi điều tốt nhất vì baba vĩ đại“. Con buồn ngủ ập đến, 2 đứa trẻ khép mi đi vào mộng đẹp -”Chuyện hôm nay cứ để ngày mai”

(Chiếc giường có sức hút quá mà khi bất kì ai nằm xuống đều ko thể rời xa).

Sáng hôm sau, trên bầu trời làn sương mỏng nhẹ bao quanh cảnh vật, những đám mây màu xám dày đặc hừng hờ trôi. Gần sáng hấn thức dậy làm vệ sinh cá nhân vun vai 1 cái để xua tan con mọt còn tồn trong người. Đeo cặp để hấn bắt tay vào nấu “Bữa ăn yêu thương” cho cả 3. Đầu óc nghĩ đến 2 đứa trẻ là tâm tình lại vui vẻ rồi. Mùi thơm của thức ăn đã đánh thức 2 đứa trẻ. Tiểu Ái và Tiểu Đình ngay lập tức lật tung mền phi 1 mạch xuống dưới nhà. Nhân lúc hấn đang làm món tráng miệng, cả 2 cười tùm tùm đắc ý bóc 1 miếng xúc xích bỏ vào miệng rồi. Nghe tiếng cười khà ái hấn liền quay lại nhìn cô và cậu, đánh ánh mắt xuống để ý thấy có dính dầu mỡ hấn “mắng yêu”:

-2 đứa chưa đánh răng mà đã ăn vụng rồi có biết mất vệ sinh lắm không. Mau làm vsen rồi lại đây ăn sáng, hôm nay chủ nhật baba sẽ đưa tiểu ái, tiểu đình đến nhà nội chơi nà. Thik ik đâu baba cũng chiều ý nào mau lên.

Tiểu Ái, Tiểu Đình nghe những lời này có chút vui vẻ lẫn hào hứng gật gật, chân hoạt động tiến thẳng làm vsen.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thụ*. được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Ngày chủ nhật đặc biệt

Nhanh như con sóc ngay phút chốc Tiểu Ái và Tiểu Đình đã đứng trước mặt hấn,hai cái miệng nhỏ xinh cất lời,chân chạy đến nhào vào lòng hấn an vị:

-Baba chúng ta mau giải quyết bữa sáng rồi đi chơi thôi -Tiểu Đình

-Già mà mẹ còn sống thì tốt sẽ không buồn nữa thôi baba và Tiểu Đình chơi vui vẻ -Tiểu Ái nét mặt có vẻ buồn trông đến tội nói .

Hấn đặt tay lên vai tiểu Ái an ủi :

-Đừng buồn baby baba sẽ giúp con trả thù,con mà cứ như này mẹ con sẽ ra đi mà không thanh thản .

Tiểu Ái nhìn hấn không biết từ khi nào 2 mảng mắt đã xuất hiện làn sương trong suốt ,nổi đau nhà tan cửa nát cô bé đã cố kìm nén nhưng trước người đàn ông này cô không mạnh mẽ dk,vài ngày qua được hấn tận tình, chu đáo như vậy cô cảm kích không hết,chính hấn và Tiểu Đình là động lực để cô trả thù,y chí trong cô giờ đây mạnh mẽ hơn hết,kháng định giọng đầy cương quyết:

-Con sẽ tự mình đối mặt vs chúng con tin chúng sẽ chẳng hạnh phúc dk lâu đâu cứ chờ đó

-Có dùng khí lực con gái con làm dk mà thôi ăn mau rồi đi chơi các con sẽ bớt buồn-hấn

-Dạ--cô và cậu ăn với tốc độ bàn thờ ,3 người cùng nhau chuẩn bị cho chuyến đi .

Tại công viên,ngày nghỉ nên đông đúc hơn so với thường ngày,dòng người chen chúc tạo bức tranh đông vui,náo nhiệt và rộn rã.Hấn bước vào 2 tay dắt cô và cậu,nhiều người đứng lại xem và bàn tán đôi câu:

-Cậu ấy trẻ vậy mà đã 2 đứa rồi ông bố đơn thân sao??

...và mây mây

Hấn thì không mấy bận tâm còn Tiểu Ái và Tiểu Đình có chút không hiểu nhưng cũng mặc kệ .Đến công viên chơi là chính.Hai

đứa trẻ tiên phong đi trc.Cả ba hào hứng thử mọi loại cảm giác từ mạnh đến nhẹ nhàng với sự hào hứng .Cũng đã trưa rồi hấn ra chủ ý đưa 2 đứa về nhận ông bà nội .Nghĩ tới là hạnh phúc rồi bố mẹ hấn mong có cháu lâu lắm rồi nhưng nghĩ hấn có lẽ chưa muốn ,còn trẻ nên chỉ tính việc kiếm hôn phu cho hấn.Hấn bế 2 đứa trẻ bước ra khỏi xe,đứng trước cửa bấm chuông.Từ trong nhà 1 người phụ nữ đã ngoài 40 ,chậm chậm tiến ra mở .Bà bồi hồi lẫn xúc động ôm chầm lấy hấn lâu rồi hấn không ghé về bởi tính chất công việc không cho phép .Ngạc nhiên hơn là 2 đứa trẻ hấn đang bế trên tay.Chả lẽ cậu ấy đã kết hôn nhưng mà cô chủ là ai-Bà nghĩ rồi mời hấn vào nhà :

-mời cậu chủ ông bà đang đợi cậu.

Đoán được suy nghĩ của bà hấn trả lời:

-Di Hai ngạc nhiên lắm phải không ,di khỏe không thôi vào nhà rồi con sẽ giải thích.

-Di khỏe,cậu chủ vào thôi để tôi dắt 2 đứa nhỏ

Hấn nghiêng nhiên bước vào trong,để người giúp việc theo sau dắt cô và cậu

Trong nhà bố mẹ hấn đang ngồi giữa bàn trà,nhìn thấy hấn họ đứng lên ôm chầm lấy hấn,tay bắt mặt mừng giọng chậm rãi,trầm ấm xen lẫn nhớ:

-Con trai lâu lắm không gặp hôm nay tự nhiên sáng thế này.Ngỡ quên ông bà già này rồi.Ông Thanh cùng bà Hạ giả vờ giận dỗi.

Hấn ôm họ rồi buông ra.Ngồi xuống trò chuyện:

-Dạ con cũng bận nhiều quá xin lỗi bố mẹ .Để bù hôm nay con quyết định cùng 2 cháu ở đây hết buổi chiều.

Nghe nói đến hai cháu bố mẹ hấn bắt ngờ nhìn quanh tìm kiếm thì thấy hai đứa bé đáng yêu từ chỗ di hai chạy tới.Bố mẹ hấn vội hỏi:

-Con trai lấy vợ hồi nào sao không cho chúng ta uống rượu mừng ôi cháu ta đây sao đáng yêu quá không chỉ 1 mà 2 này ông-.Ông Thanh,bà Hạ tiến đến chỗ Tiểu Ái và Tiểu Đình bế bồng đầy cung nựng,gọng thật ngọt ngào rồi đưa ánh mắt khó hiểu về phía hấn dò xét:

-Thế con dâu ta đâu sao chỉ có 3 bố con thế này.Bận gì à không về ra mắt được.

-Dạ con đâu nói sẽ lấy vợ ,chừng nào kiếm được người thích hợp thì kết hôn ạ.Còn đây là 2 cháu của bố mẹ.Hai đứa rất đáng thương nên còn nhận nuôi.Một hồi nghe hán kể 2 ông bà cũng đã thấu hiểu và đồng cảm sâu sắc coi cô và cậu như cháu ruột mà bảo bọc,cung nịnh .Phòng bếp,mùi hương nồng nức của thức ăn làm dậy lên cái bản tính “vốn thích ăn”của những kẻ đói bụng mà tiêu biểu là 2 nhân vật nhĩ.Chúng reo lên thích thú:

-Oa thơm quá đói rồi ăn thôi ông bà nội baba ơi mà ai nấu vậy nhĩ??

Từ bếp ả bước ra tay bưng mâm cơm đeo cặp dề chuẩn mẫu người phụ nữ đảm đang nội trợ của gia đình.Cười đầy giả tạo mời:

-Com nước xong xuôi rồi con mời bố mẹ anh và 2 con ra ăn com.--Ả đặt mâm cơm xuống bàn nói mà chẳng biết ngượng .Bố mẹ hán quên rồi nên cũng bình thường,còn hán sẵn ghét bây giờ càng nhìn,càng nghe càng chẳng thích.Tiểu Ái ,Tiểu Đình đang ngồi trong lòng bà nội bèn đứng lên mắt chữ A mồm chữ O nhìn ả bằng ánh mắt không mấy thiện cảm,như vừa nhìn thấy”người ngoài hành tinh”vậy.Như hẹn trước hai đứa trẻ tỉnh ranh hỏi ả hết câu nọ đến câu kia ,xỉa xối làm ả á khẩu.Lòng nổi lửa mà chẳng thể trút giận:

-Cô là mẹ bọn cháu hồi nào.Chưa có chứng chỉ công nhận ạ .Nếu có cô mang ra đây còn phải xem xét điều kiện của bọn cháu rất cao e rằng cô không thực hiện nổi cô nên rút lui đầu hàng

...

Nhưng dù thế nào chắc chắn ả cũng phải bám chặt lấy hán---ả lúc nào cũng nghĩ vậy và đương nhiên phải có được vị trí phu nhân của hán

Các chap sau cũng sẽ troll nv phản diện

time có hạn sẽ viết tiếp khi có thể

tag bừa ai không thích có thể gỡ

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Thuộc Về Bốn Tiểu Thư*. được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.